26/03/2023

Τα ονομαστήρια του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Εορτάσθηκε με μετάθεση (12η/25η Μαρτίου 2023) η ονομαστική εορτή του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου επί τον εορτασμό της μνήμης των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων. Στο Καθολικό του Πανίερου Ναού της Αναστάσεως τελέσθηκε ο Μέγας Εσπερινός, στη συνέχεια αναγνώσθηκε και η Δ΄ Στάση των Χαιρετισμών, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου.

Στις 22 Μαρτίου 2023, εορτάσθηκε στο πλαίσιο της Αγιοταφιτικής Αδελφότητος εσωτερικώς η ονομαστική εορτή του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου επί τη μνήμη των αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, των μαρτυρησάντων στην λίμνη

Σεβαστείας του Πόντου το έτος 320 επί Λικινίου δι’ Ακολουθίας Όρθρου, Εσπερινού και θείας Λειτουργίας Προηγιασμένης στον ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, προεξάρχοντος Αυτού του Μακαριωτάτου. Μετά την θεία Λειτουργία στο Επιτροπικό ο Μακαριώτατος δέχθηκε τα συγχαρητήρια της Αδελφότητος και τις ευχές αυτής υπέρ υγιείας, ευημερίας και μακροημερεύσεως.

Παρακάτω το δελτίο Τύπου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων:

Την Τετάρτην, 9ην/22αν Μαρτίου 2023, εωρτάσθη εις το πλαίσιον της Αγιοταφιτικής Αδελφότητος εσωτερικώς η Ονομαστική εορτή της Α.Θ.Μ. του Πατρός ημών και Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου επί τη μνήμη των αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, των μαρτυρησάντων εις την λίμνην Σεβαστείας του Πόντου το έτος 320 επί Λικινίου δι’ Ακολουθίας Όρθρου, Εσπερινού και θείας Λειτουργίας Προηγιασμένης εις τον ιερόν Ναόν των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, προεξάρχοντος Αυτού του Μακαριωτάτου.

Μετά την θείαν Λειτουργίαν εις το Επιτροπικόν ο Μακαριώτατος εδέχθη τα συγχαρητήρια της Αδελφότητος και τας ευχάς αυτής υπέρ υγιείας, ευημερίας και μακροημερεύσεως.

Το δε Σάββατον, 12ην/25ην Μαρτίου 2023, εωρτάσθη με μετάθεσιν η Ονομαστική εορτή του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου επί τω εορτασμώ της μνήμης των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, συμφώνως προς την Τυπικήν και Καθεστωτικήν Διάταξιν της Εκκλησίας Ιεροσολύμων ως «Παρρησία» διά Μεγάλου Εσπερινού αφ’ εσπέρας εις το Καθολικόν του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως, μετά τον οποίον ανεγνώσθη και η Δ΄ Στάσις των Χαιρετισμών, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Την πρωΐαν της κυριωνύμου ημέρας της εορτής έλαβε χώραν Συλλείτουργον εις το Καθολικόν του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως, Προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατρός ημών και Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αυτώ των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Ναζαρέτ κ. Κυριακού, Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, Διοκαισαρείας κ. Βενεδίκτου, του εκ της Εκκλησίας της Ελλάδος παρεπιδημούντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου, των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Ιόππης κ. Δαμασκηνού, Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Ιεραπόλεως κ. Ισιδώρου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Αριστοβούλου, Αγιοταφιτών Ιερομονάχων, ων πρώτος ο Δραγουμάνος Αρχιμανδρίτης π. Ματθαίος, του εκπροσώπου του Πατριαρχείου Μόσχας Αρχιμανδρίτου π. Αλεξάνδρου και του εκπροσώπου του Πατριαρχείου Ρουμανίας Αρχιμανδρίτου π. Ιωάννου, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων και άλλων, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου, ψαλλούσης της Βυζαντινής χορωδίας υπό τον Πρωτοψάλτην και τέως Πρόεδρον της ΟΜΣΙΕ/ Ομοσπονδίας Συλλόγων Ιεροψαλτών Ελλάδος κ. Γεωργίου Ναούμ, βοηθούντων του Γραμματέως της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Ιεροδιακόνου π. Συμεών και του κ.

Βασιλείου Γκοτσοπούλου και προσευχομένου πλήθους εντοπίων πιστών και προσκυνητών, τη τιμητική παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα, του Πρέσβεως της Ρωσίας κ. Βικτόρωφ και του Πρέσβεως της Γεωργίας εις το Ισραήλ κ. Λάσα.

Μετά την Απόλυσιν της θείας Λειτουργίας ετελέσθη Δοξολογία επί τη Ονομαστική εορτή του Μακαριωτάτου.

Προσφώνηση του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης:

Μετά την άνοδον εις τα Πατριαρχεία προσεφώνησε τον Μακαριώτατον κατά την τάξιν ο Γέρων Αρχιγραμματεύς Σεβασμιώτατος **Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης** κ. Αρίσταρχος ως έπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Ανερχόμενοι τας πνευματικάς βαθμίδας του χρόνου της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής διά την υποδοχήν του Αγίου Πάσχα, ευρίσκομεν ως όασιν πνευματικού ανεφοδιασμού και ψυχικής αναψυχής την εορτήν των αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, των ομολογησάντων τον Χριστόν, εκτεθέντων εις το ψύχος της λίμνης Σεβαστείας του Πόντου, καθ’ όλην την νύκτα υπομεινάντων, κατεαχθέντων τα σκέλη την πρωΐαν και ούτω καλώς αθλησάντων και στεφανωθέντων επί Λικινίου το 320. Το αίμα τούτων ως και όλων των μαρτύρων συγκιρνάται μετά του σταυρικού αίματος του Χριστού και συνθεμελιώνει και συστερεώνει το σώμα της Εκκλησίας, κιβωτού της σωτηρίας των ανθρώπων. Ευγνωμονούσα τούτους η Εκκλησία διά το μαρτύριον αυτών, διαιωνίζει το όνομα ενός εκάστου και ενισχύεται εκ του παραδείγματος αυτών και εκ των πρεσβειών αυτών υπέρ αυτής προς Κύριον.

Προς τιμήν του μαρτυρίου αυτών, ιδία δε του συμμάρτυρος αυτών αγίου Θεοφίλου, εις το όνομα του οποίου σεμνύνεται η Υμετέρα σεπτή Μακαριότης, η Εκκλησία Ιεροσολύμων Μήτηρ των Εκκλησιών, συμφώνως προς την Τυπικήν και Καθεστωτικήν Διάταξιν αυτής, ετέλεσε πανηγυρικήν εορτήν εις το Καθολικόν του πανιέρου Ναού της Αναστάσεως, εν συλλειτουργία των Αρχιερέων του Πατριαρχείου, των Ιερομονάχων της Γεραράς ημών Αγιοταφιτικής Αδελφότητος και του κλήρου του Πατριαρχείου, τη συμπροσευχή των μοναχών και πλήθους προσκυνητών και παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα, του Πρέσβεως της Ρωσίας και του Πρέσβεως της Γεωργίας και διπλωματικών Εκπροσώπων άλλων κρατών και πλήθους πιστού λαού.

Δεηθέντες υπέρ υγιείας και ευσταθείας της Υμετέρας Μακαριότητος εν τω Ναώ,

ανήλθομεν και εις το ιερόν τούτο «οσπίτιον» Ημών, ίνα συγχαρώμεν Αυτή επί τοις Ονομαστηρίοις και προσείπωμεν Αυτή όσα εύφημα, αληθή και τίμια αρμόζουν Αυτή εκ των έργων Αυτής τεκμαιρόμενα.

Μνημονευτέον εν πρώτοις ότι η Υμετέρα Μακαριότης ανέλαβε πρωτοβουλίας συνεργασίας μετά των Χριστιανικών Εκκλησιών της Αγίας Γης διά την υποστήριξιν ουχί μόνον των δικαιωμάτων των προσκυνηματικών σεβασμάτων και περιουσιών αυτών αλλά και αυτής ταύτης της οντότητος και της διαμονής των χριστιανών εν τη γενετείρα αυτών. Τούτο συνέβη εις συλλογικάς εκδηλώσεις, ως εις την παμπληθή συγκέντρωσιν του ανάμματος του Χριστουγεννιάτικου δένδρου εις το παρά την πύλην του Δαβίδ ξενοδοχείον του Πατριαρχείου Imperial, επαπειλούμενον εκ των εις βάρος αυτού συναφθεισών διεφθαρμένων συμφωνιών του έτους 2004. Εις την ανεπιφύλακτον υποστήριξιν των άλλων Εκκλησιών ωσαύτως εν αμοιβαιότητι ανταποκρινομένη η Υμετέρα Μακαριότης, επεσκέφθη ευθύς εξ αρχής επί τόπου το δεχθέν δολιοφθοράν των τάφων αυτού κοιμητήριον της Αγγλικανικής Εκκλησίας επί του λόφου της Αγίας Σιών και το εν τω χώρω του Πραιτωρίου παρεκκλήσιον των Φραγκισκανών, εν ω εθραύσθη η ανάγλυφος εικών του Χριστού παρά ακραίων φανατικών Ιουδαικών στοιχείων, των μη φεισθέντων ούτε του Θεομητορικού Μνήματος, αλλά εγειράντων χείρας ασεβείς κατ‘ αυτού μόλις την παρελθούσαν Κυριακήν της Σταυροπροσκυνήσεως. Τα δικαιώματα ταύτα των Χριστιανών η Υμετέρα Μακαριότης ευθαρσώς υπεστήριξε και εις την καθιερωμένην επί τω Νέω Έτει συννάντησιν των Αρχηγών των Εκκλησιών μετά του Προέδρου του κράτους του Ισραήλ κ. Χέρτσογκ.

Μετά των Αρχηγών των Τοπικών Εκκλησιών η Υμετέρα Μακαριότης ειργάσθη επιμόνως ωσαύτως διά την διατήρησιν του καθεστώτος της Παλαιάς πόλεως των Ιεροσολύμων, συμπεριλαμβανομένου του καθεστώτος του Ναού του Σολομώντος εν συνεργασία μετά του βασιλέως της Ιορδανίας, έχοντος την κουστωδίαν των Μουσουλμανικών και των Χριστιανικών Σεβασμάτων των Αγίας Γης. Διά την υποστήριξιν και προώθησιν των συμφερόντων του Πατριαρχείου και όλων των Χριστιανών της Αγίας Γης ανέλαβεν υπερπόντιον ταξίδιον η Υμετέρα Μακαριότης εις Ηνωμένας Πολιτείας Αμερικής.

Εις τον προσκυνηματικόν τομέα η Υμετέρα Μακαριότης με γνώμονα την διατήρησιν των δικαιωμάτων ημών συνειργάσθη πρωτίστως μετά των Φραγκισκανών διά την στερέωσιν του υπεδάφους και την συντήρησιν του δαπέδου της ροτόντας και του Επτακαμάρου του Ναού της Αναστάσεως βάσει επιστημονικής μελέτης του Πανεπιστημίου Sapienza της Ρώμης .

Ιδιαιτέρως ειργάσθη η Υμετέρα Μακαριότης διά την εκπόνησιν μελετών και την εξεύρεσιν πόρων στερεώσεως και ευπρεπισμού του εξιδιασμένου χώρου του

Καθολικού του Ναού της Αναστάσεως και του Σκευοφυλακίου αυτού και διά την επαναλειτουργίαν του Μουσείου του Πατριαρχείου εν συνεργασία μετά του επιχειρηματίου και Διοικητού του Αγίου Όρους κ. Αθανασίου Μαρτίνου. Εις το ανακαινιστικόν τούτο πρόγραμμα εντάσσονται αι επιτελούμεναι ήδη εργασίαι συντηρήσεως πολυτίμων παλαιών εικόνων και των αποσυναρμολογημένων τμημάτων του πολυελαίου του Καθολικού του Ναού της Αναστάσεως, ευρεθέντων εις την άνωθεν του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου τράπεζαν της Αδελφότητος από των ημερών του Πατριάρχου Ιεροσολύμων Θεοφάνους, υπό ειδικών συντηρητών ελθόντων εκ Ρωσίας υπό την καθοδήγησιν του εκ Κύπρου συντηρητού εικόνων και βιβλίων κ. Σταύρου Ανδρέου, συνεχίζοντος το έργον αυτού και εις τα παλαίτυπα της πλουσίας Βιβλιοθήκης της Μονής του Σταυρού. Εις ταύτην την Μονήν, την στεγάσασαν την περιώνυμον Θεολογικήν Σχολήν του τιμίου Σταυρού, η Υμετέρα Μακαριότης ήδη προετοιμάζει εν συνεργασία μετά των Πανεπιστημίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης και της Εκκλησίας της Κύπρου την ίδρυσιν και λειτουργίαν Κέντρου Βιβλικών Ερευνητικών Μελετών.

Παρά τας οικονομικάς δυσκολίας της εποχής ημών δεν έλειψεν η εν τω μέτρω των δυνατοτήτων του Πατριαρχείου οικονομική ενίσχυσις του ποιμνίου εις τα επιτελούμενα υπ’αυτού έργα συντηρήσεως των ιερών ναών αυτού ως εις Κούφρ Σμέα και Σαχνίν και αλλαχού και η εκάστοτε παρά της υμετέρας Μακαριότητος προσκυνηματκή καθοδήγησις αυτών ως και η τοιαύτη των προσκυνητών, κατακλυσάντων και πάλιν την Πατριαρχικήν αίθουσαν και τα Πανάγια Προσκυνήματα μετά την δεινήν δοκιμασίαν του ιού του Covid. Εις τας προσκυνηματικάς συναντήσεις ταύτας, των οποίων προΐσταντο Αρχιερείς συνοδοί εξ όλων των Ορθοδόξων Εκκλησιών η Υμετέρα Μακαριότης δεν έπαυσε να τονίζη την ανάγκην συνεχίσεως του Διορθοδόξου διαλόγου διά την αποκατάστασιν και πάλιν της απολεσθείσης Ορθοδόξου εν Χριστώ ενότητος και κοινωνίας.

Τα λεχθέντα, Μακαριώτατε, αποτελούν ολίγα μόνον Ανάλεκτα, ερανιζόμενα εκ του πνευματικού λειμώνος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας, ενισχύοντα υμάς τους Αγιοταφίτας, ίνα εργαζώμεθα και συνεργαζώμεθα συμπληρούντες αλλήλους και δημιουργούντες έργον ποιμαντικόν ή ανακαινιστικόν έκαστος εν ω ετάχθη και πλουτίζοντες την παρακαταθήκην των Πατέρων ημών.

Υψών το ποτήριον, Μακαριώτατε, εύχομαι εξ ονόματος της Αγίας και Ιεράς Συνόδου και της Αδελφότητος όλης υγιείαν, ευστάθειαν, μακροημέρευσιν και δαψιλή την Θείαν ενέργειαν και ενίσχυσιν άνωθεν, ίνα συνεχίζητε το Θεάρεστον και πολύτιμον Πατριαρχικόν Ποιμαντικόν Υμών έργον προς οικοδομήν ψυχών, έπαινον του Σιωνίτιδος Εκκλησίας και του γένους ημών και δόξαν του εν Τριάδι Θεού ημών. Γένοιτο».

Προσφώνηση του Γενικού Προξένου της Ελλάδας

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησεν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελος Βλιώρας ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες και κύριοι,

Η συμμετοχή στο σημερινό εορτασμό αποτελεί ιδιαίτερη τιμή και χαρά για όλους μας, καθώς η Αγιοταφιτική Αδελφότητα και το ευλαβές Ποίμνιο, ανάμεσά τους και οι υπηρετούντες στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στα Ιεροσόλυμα, τιμούμε τα Ονομαστήρια του Προκαθήμενου της Σιωνίτιδος Εκκλησίας, της Αυτού Θειοτάτης Μακαριότητος, του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλου Γ΄.

Μακαριώτατε,

Εκ μέρους της Ελληνικής Πολιτείας, σας εκφράζουμε, τον σεβασμό, την αγάπη και την ευγνωμοσύνη της χώρας μας τόσο για το πολυσχιδές ποιμαντικό Σας έργο, όσο και για το σημαντικό εθνικό έργο της διαφύλαξης και ανάδειξης των Ιερών Προσκυνημάτων στην Αγία Γη.

Ταυτόχρονα, θα ήθελα να εκφράσω την ομόπνοη συμπαράσταση της Πατρίδας μας προς το καθ’ ημας Πατριαρχείο, ιδιαίτερα, μέσα στο τρέχον κλίμα γιγάντωσης της μισαλλοδοξίας, καταδικάζοντας, απερίφραστα, την πρόσφατη επίθεση στο Πανάγιο Προσκύνημα του Θεομητορικού Μνήματος στη Γεθσημανή, όπως και το δυστυχώς ογκούμενο κύμα βίας εναντίον χριστιανικών τόπων λατρείας στα Ιεροσόλυμα.

Για την Ελλάδα, η προάσπιση του θεσμού του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, των δικαίων και των δικαιωμάτων του, όπως και του Εθιμικού Προσκυνηματικού Καθεστώτος, αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα.

Το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων είναι σταθερό σημείο αναφοράς για τον απανταχού Ελληνισμό, μάρτυρας και φάρος της μακραίωνης εδώ παρουσίας μας και Ποιμήν των Ελληνορθόδοξων πιστών στην Αγία Γη.

Για όλους εμάς, το Ιερό Καθίδρυμα είναι συνταυτισμένο με τη διατήρηση ακεραίων των Ιερών Προσκυνημάτων του Χριστιανισμού, τα οποία με αφοσίωση και αυταπάρνηση υπερασπίζεται.

Η σημερινή εορτή είναι μια επίκαιρη αφορμή να αναλογιστούμε όλα όσα «ἀκηκόαμεν», «ἅ ἑωράκαμεν καί αἱ χεῖρεις ἡμῶν ἐψηλάφησαν», κατά τον αγιογραφικό στίχο.

Οι εργώδεις προσπάθειές Σας για την αναστήλωση και ανάδειξη των Ιερών Προσκυνημάτων της Πίστης μας και για την πνευματική καθοδήγηση και ευημερία ενός ποιμνίου που υφίσταται σημαντικές προκλήσεις και δοκιμασίες, αναδεικνύουν τη διαχρονική σημασία του Ιερού Καθιδρύματος, για την τήρηση των απαραιτήτων ισορροπιών στο περιβάλλον της Αγίας Γης.

Ο λόγος και το έργο Σας αποτελεί, αναμφίβολα, έκφραση της αγάπης, της αγωνίας και της προσευχής για το μέλλον της Χριστιανικής Παρουσίας στην Αγία Γη, που εμπεριέχει τόσο τον πόνο και την αγωνία του Σταυρού, όσο και την ελπίδα και το φως της Ανάστασης.

Μέσα σε αυτές τις προκλήσεις, τόσο Εσείς, όσο και η Αγιοταφιτική Αδελφότητα, ενδυναμώνεστε από τη γνήσια πίστη και την αυθεντικότητα του χριστιανικού βιώματος, ώστε με γνώση και αντίληψη των περιστάσεων, με σθένος και αποφασιστικότητα, να μεριμνάτε για το παρόν και το μέλλον του παλαιφάτου Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Η αδιάλειπτη προσευχή και διακονία Σας στο ιερό θυσιαστήριο αποτελεί πηγή πνευματικής τροφοδοσίας και στήριξης τόσο των κληρικών όσο και του ποιμνίου Σας για το οποίο μεριμνάτε αόκνως.

Μακαριώτατε,

Στην ταραγμένη Αγία Γη, όπου η ζωή περικλείει, κάθε μέρα τον πόνο και την ελπίδα, τον θάνατο και τη ζωή, με όρους απτούς και όχι μεμακρυσμένους, η υψηλή αυτή αποστολή δεν επιτρέπει «ὕπνον τοῖς οφθαλμοῖς» και «τοῖς βλεφάροις νυσταγμόν» για τον Ποιμένα και εκκλησιαστικό ηγέτη.

Επιτρέψτε μου λοιπόν να Σας εκφράσω, τόσο εκ μέρους μου όσο και εκ μέρους των συνεργατών μου, την αναγνώριση και την εκτίμηση μας για το πολυσήμαντο έργο που επιτελείται εδώ, όπως και για την αφοσίωση, το ζήλο και την αυταπάρνηση των Μελών της Αδελφότητας για την προστασία και διατήρηση των Αγίων Προσκυνημάτων, αρετές τις οποίες διαπιστώσαμε πολλάκις και ποικιλοτρόπως κατά τις τακτικές εδώ επισκέψεις μας.

Τη γιορτινή τούτη μέρα, Σας απευθύνω τις πλέον ειλικρινείς και εγκάρδιες ευχές μας για υγεία, μακροημέρευση και από Κυρίου στήριξη, ώστε να συνεχίσετε να φέρετε εις πέρας την υψηλή αποστολή Σας προς Δόξαν Θεού, για την ευημερία του Πατριαρχείου, του Ιερού Κοινού του Παναγίου Τάφου, του Ελληνορθόδοξου Ποιμνίου Σας και της ειρήνης στη περιοχή. Χρόνια Πολλά και Ευλογημένα».

Ἀκολούθως ὁμίλησεν ὁ Γεωργιανός Πρέσβυς κ. Λάσα, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καί τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας, ὁ Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλος, ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἄκκρης Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος, ὁ ἡγούμενος Μπετζάλλας Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος, ὁ Αἰδεσιμώτατος π. Φάραχ Μπαντούρ καί ἄλλοι.

Ομιλία του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

Τούτοις ηὐχήθη ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἀγαλλιάσθωσαν καί εὐφρανθήτωσαν ἐπί σοι οἱ ζητοῦντες σε, ὁ Θεός, καί λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τό σωτήριόν σου» (Ψλμ. 69,5).

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ἐπέστη σήμερον ἡ ἱερά καί θαυμαστή ἑορτή τῶν ἱερῶς ἀθλησάντων ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει, ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ὧν καί τήν μνήμην ἐν ἀγαλλιάσει καί εὐφροσύνῃ τιμᾷ ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ᾄδουσα καί λέγουσα: «μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος οἱ ἀγαπῶντες τό σωτήριόν σου» (Ψλμ. 69,5).

Τό σωτήριον τοῦτο, δηλονότι τό Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας τοῦ Χριστοῦ, ὡμονόουν οἱ Τεσσαράκοντες «κατηρτισμένοι ὄντες ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ καί ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ» (Α΄ Κορ. 1,10) μετά παρρησίας ἐνώπιον τῶν διωκτῶν εἰδολολατρῶν καί βασανιστῶν αὐτῶν, ἀκούοντες εἰς τήν φωνήν τοῦ θείου Παύλου λέγουσαν: «ὅτι ἅ θύει τά ἔθνη, δαιμονίοις θύει καί οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δέ ὑμᾶς κοινωνούς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι» (Α΄ Κορ. 10,20). Προσέτι δέ, οἱ ἅγιοι οὗτοι μάρτυρες ἐνεπνέοντο ἀπό τόν πρωτομάρτυρα Στέφανον, ὁ ὁποῖος ἀφ’ ἑνός μέν, ἀπετέλει τό πρότυπον τῆς ὑπέρ Χριστοῦ ἀγάπης χυθέντος μαρτυρικοῦ αἵματος αὐτοῦ, ἀφ’ ἑτέρου δέ ἐκήρυττε τήν μαρτυρίαν τοῦ «Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου», ὁ ὁποῖος ἀποκρινόμενος εἰς τόν Πιλᾶτον εἶπεν: «ἐγώ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καί εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς», (Ἰω. 18,37).

Τῆς φωνῆς ταύτης τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ, ἐγένοντο ὑπήκοοι ἀλλά καί σύμφυτοι τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) ἀφορῶντες εἰς τήν ἀνάστασιν αὐτοῦ (πρβλ. Ρωμ. 6,5). Τόν ὑπέρ τῆς ἀληθείας μαρτυρικόν θάνατον τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα, ἐγκωμιάζων ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει: «Ἡμῖν δέ οὐχ ἕνα

πρόκειται θαυμάζειν, οὐδέ δύο μόνους..., ἀλλά τεσσαράκοντα ἄνδρες, ὡς μίαν ψυχήν ἐν διῃρημένοις σώμασιν ἔχοντες, ἐν μιᾷ συμπνοίᾳ καί ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως, μίαν καί τήν πρός τά δεινά καρτερίαν καί τήν ὑπέρ τῆς ἀληθείας ἔνστασιν ἐπεδείξαντο».

Ἔχοντες κατά νοῦν, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες τόν Κυριακόν τοῦτον λόγον, ὅτι «τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» (Ἰω. 16,13), οὐκ ἐπτοήθησαν οὐδέ κατέλαβεν αὐτούς φόβος δειλίας, ἀλλά τοὐναντίον ὡς ἄλλοι τρεῖς παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ὡς ἐξ ἑνός στόματος ὕμνουν καί ἐδόξαζον καί ηὐλόγουν τόν Θεόν λέγοντες: «μή ἀποστήσῃς τό ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν» (Δαν. 3,23).

Αὐτό τοῦτο τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀναγεννήσαντος ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι’ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν νεκρῶν (πρβλ. Α΄ Πετ. 1,3) ἐζήτουν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες «ἐν Πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι» (Ἰου. 20), προσκαρτεροῦντες τήν ἀπολύτρωσιν αὐτῶν διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τήν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, τοῦ καθαρισμοῦ, δηλονότι τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, κατά τόν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ (πρβλ. Ἐφ. 1,7).

Ἡ ἐτήσιος αὕτη ἑόρτιος πανήγυρις τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί ἰδιαιτέρως τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος τήν σεπτήν ἐπωνυμίαν φέρει καί ἡ Ἡμετέρα Μετριότης, ἀποτελεῖ «ὀσμήν εὐωδίας τό μνημόσυνον αὐτῶν τῷ Κυρίῳ» (Λευιτ. 6,8), καί τοῦτο διότι, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός, «πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότῃ προσεκολήθησαν οἱ τοῦ Κυρίου Τεσσαράκοντα Ἀθλοφόροι», γενόμενοι πολῖται τῆς πόλεως Θεοῦ ζῶντος, τοὐτέστιν τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσαλήμ τῆς ἐλευθερίας (πρβλ. Ἑβρ. 12,22).

Οἱ ὄντως θεόστεπτοι καί θεοσύλλεκτοι ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, οἱ διά πυρός καί ὕδατος δοκιμασθέντες, μιμούμενοι τόν μαρτυρικόν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, ἀνεδείχθησαν ἀψευδεῖς μάρτυρες καί κήρυκες τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος λέγων: «ὅτι καί Χριστός ἅπαξ περί ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπέρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθείς μέν σαρκί, ζωοποιηθείς δέ πνεύματι», (Α΄ Πέτρ. 3,18).

Οἱ ἔνδοξοι Τεσσαράκοντες Μάρτυρες διακρίνονται ἐν τῷ μέσῳ «τοῦ περικειμένου νέφους τῶν μαρτύρων» (Ἑβρ. 12,1) τῆς Ἐκκλησίας, διότι οὗτοι, ὡς λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, μή ἔχοντες τήν αὐτήν ἐθνικήν καταγωγήν, «ἄλλος γάρ ἀλλαχόθεν ὥρμητο» ἀνεδείχθησαν γένος τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. «Γένος δέ, τό μέν ἀνθρώπινον, ἄλλο ἄλλον, τό δέ πνευματικόν, ἕν ἀπάντων. Κοινός γάρ αὐτῶν Πατήρ ὁ Θεός, καί ἀδελφοί πάντες, οὐκ ἀπό ἑνός καί μιᾶς γεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ τῆς υἱοθεσίας τοῦ Πνεύματος εἰς τήν διά τῆς ἀγάπης ὁμόνοιαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντες».

«Κόσμον τῆς Ἐκκλησίας καί λαῶν εὐφροσύνην καί Θεοῦ δόξαν τοῦ ἐνισχύσαντος ... οἱ Χριστοῦ δορυφόροι, οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν οἰκοδόμοι ... καί οἱ πρός τόν κοινόν ἐχθρόν τῆς ἀνθρωπότητος τόν ἀγῶνα τελέσαντες», λέγει ὁ πατήρ τῆς Ἐκκλησίας ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης, ἐγκωμιάζων «τήν μεγάλην καί σύμφωνον τῶν μακαρίων (Τεσσαράκοντα μαρτύρων) φάλαγγα».

Ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐν εὐφροσύνῃ τιμῶσα καί γεραίρουσα τήν ἱεράν μνήμην τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων ὡς καί τοῦ συμμάρτυρος καί συναίμου αὐτῶν Θεοφίλου, ἐπετέλεσε ἐν τῷ τόπῳ τοῦ σταυρικοῦ μαρτυρίου καί τοῦ τάφου τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τήν ἀναίμακτον εὐχαριστιακήν θυσίαν, τῆς Ἡμῶν Μετριότητος προεξαρχούσης καί περιστοιχουμένης ὑπό τῶν τιμίων τῆς Ἁγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος μελῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων καί Ἱεροδιακόνων, συμπροσευχομένων Ἡμῖν εὐλαβῶν προσκυνητῶν καί εὐσεβῶν Χριστιανῶν ἐκ τοῦ Χριστεπωνύμου καί δοκιμαζομένου ποιμνίου ἡμῶν, διαδηλοῦντες οὕτω τόν θαυμασμόν ἡμῶν εἰς τούς ἁγίους τοῦ Θεοῦ. «Ἡμεῖς, λέγει ὁ Ἀστέριος Ἀμασείας, μάρτυρας οὐ προσκυνοῦμεν, ἀλλά τιμῶμεν ὡς γνησίους προσκυνητάς Θεοῦ· οὐ σέβομεν ἀνθρώπους, θαυμάζομεν δέ τούς ἐν καιρῷ πειρασμῶν καλῶς σεβασθέντας Θεόν».

Προσέτι δέ, εὐχαριστήριον δοξολογίαν ἀνεπέμψαμεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπί τοῖς, τῇ ἐπωνύμῳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου, ἀγομένοις σεπτοῖς Ἡμῶν ὀνομαστηρίοις, καί «εὐλογήσαμεν -κατά τόν ἅγιον μάρτυρα Ἰουστῖνον- τόν ποιητήν τῶν πάντων διά τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί διά Πνεύματος Ἁγίου».

Ἡ ἑόρτιος αὕτη ἡμέρα τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων καί ἰδιαιτέρως τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, δέν ἀφορᾷ εἰς τήν Ἡμετέραν Μετριότητα μόνον, ἀλλά κυρίως εἰς τόν Ἀποστολικόν καί Πατριαρχικόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ σώματος δηλονότι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, «ἐν ᾧ ἔχομεν τήν ἀπολύτρωσιν διά τοῦ αἵματος αὐτοῦ» (Ἐφ. 1,7). «Συνίστησι δέ τήν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστός ὑπέρ ἡμῶν ἀπέθανε» (Ρωμ. 5,8).

Ἡ θεία αὕτη καί τελεία ἀγάπη, ἡ ὁποία «ἔξω βάλλει τόν φόβον» (Α΄ Ἰω. 4,8), ἐσημειώθη ὡς φῶς εἰς τάς καρδίας καί διανοίας τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐπιδειξάντων «τό τέλειον ἔργον τῆς ἀγάπης», κατά τόν Κλήμεντα Ἀλεξανδρείας, τοὐτέστιν «τό αὐτό φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατά Χριστόν, ἵνα ὁμοθυμαδόν ἐν ἑνί στόματι δοξάζητε τόν Θεόν καί Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ρωμ. 15, 6).

Τό παράγγελμα τοῦτο τοῦ θείου Παύλου, «τό αὐτό φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατά Χριστόν» (Ρωμ. 15,16), καταγγέλουσι εἰς πάντας ἡμᾶς ἰδιαιτέρως δέ εἰς τούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς ἡμῶν τιμίους Προκαθημένους τῶν κατώ τόπων ἁγίων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῶν τελούντων ἐν καταστάσει «ἀποδιορισμοῦ» (πρβλ. Ἰου. 19), οἱ σήμερον καί ἐν μέσῳ τοῦ εὐπροσδέκτου καιροῦ τῆς μετανοίας καί τῆς εὐλογημένης νηστείας, τιμώμενοι ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, «οἱ ἴσοι τήν ἄθλησιν καί ἴσοι τήν γνώμην καί ἴσους στεφάνους δεξάμενοι» κατά τόν ὑμνῳδόν αὐτῶν.

Ἔχοντες λοιπόν συνεργούς καί ἀντιλήπτορας τούς «ἐκ τῆς υἱοθεσίας τοῦ Πνεύματος εἰς τήν διά τῆς ἀγάπης ὁμόνοιαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντας», κατά τόν Μέγαν Βασίλειον, ἁγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας καί τόν συμμάρτυρα αὐτῶν καί πνευματικόν φύλακα Ἡμῶν Θεόφιλον, ἱκετεύσωμεν αὐτούς καί τήν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀειπάρθενον Μαρίαν, ἵνα ἐν εἰρήνῃ, ἐγκρατείᾳ καί μετανοίᾳ ἀξιωθῶμεν καταντῆσαι εἰς τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντας τούς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τούς τιμήσαντας τήν ἑόρτιον ταύτην μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων, δύναμιν τήν ἐκ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, φωτισμόν τόν ἐξ ὕψους, τήν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν χάριν τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμάς εὐχαριστίας καί πρός τούς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἁγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τόν Πρέσβυν τῆς Ρωσσίας εἰς Ἰσραήλ κ. Βικτόρωφ, τόν Πρέσβυν τῆς Γεωργίας εἰς Ἰσραήλ κ. Λάσα, τούς ἐκπροσώπους τοῦ ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰωάννην, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς

Ρουμανίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς νεοσυστάτου Κοινότητος Beersheba, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰγνάτιον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας, τόν ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς Ἄκκρης-Πτολεμαΐδος, τήν κ. Παναγιώταν Καφετζῆ προσφωνήσασα ἐκ μέρους τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Ἁγίου Δημητρίου, τόν ἐντιμότατον κ. Ἀθανάσιον Ἀμποῦ – Ἀέτα ἐκ τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων, καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!»

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη μοναστηριακή τράπεζα.

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

STRUCTUAE